

Ein nýggj byrjan

Oddagrein

ARBEIDSSSTEDGURIN á Landssjúkrahúsinum er av. Sjúkrasystirnar hava longu tíkið arbeiðið uppaftur og sjúklingarnir kunnu aftur fara á sjúkrahúsið.

SEINT mánakvöldið varð avtala undirskrivað millum landsstýrismannin í heilsumálum Axel Nolsøe og umboð fyrri Sjúkrasystirafelagið. Henda avtala ber í sær, at krøvini hjá sjúkrasystirunum verða eftirlitlaga. Kravið um at fáa ein sjúkrasystirastjóra settan javnbjóðis einum læknastráðgjafa er gingið á móti, og haraftir at verða settir røktarfarligir leiðarar við síðuna av teimum læknafarligu leiðarunum í teimum trimum kliniskum deplunum, sum eru partur av bygnaðarbroytingunum.

KÚVENDING landsstýrismansins í hesum máli man hava tíkið mong fullkomiliga á bóli. Tað er greitt, at landsstýrismaðurin við hesi kúvending hevur bakkað fyrri kravinum frá sjúkrasystirunum. Hetta kann í fyrstu atleggja týðandi og ómátt, tá hugsað verður um, hvussu fast hann hevur hildið uppá, at eingin sjúkrasystirastjóri skuldi setast. Eftir okkar átykki er hetta ikki ein ómátt og óvæntað stóð at taka hjá tí persóni, sum hevur ábyrgdina av øllum sjúkrahúsoðinum. Tvørturímóti kann hetta vera tekin um, at ein er politiskt búgvinn. At siggja veruleikan í eyggum. Hóast hann samðætt útvarpinum heldur upprunaliga loysnina verða betri, so hevur landsstýrismaðurin her vígað fyrminur og vansar upp móti hvørjum øðrum um. Og júst tað er eisini hansara uppgáva. Tað sigur seg sjálv, at tú fær ikki ein so stóran stovn og eitt so stórt arbeiðspláss at fungera, um tú tekur ein stór anpart av starvsfólkunum av ræði.

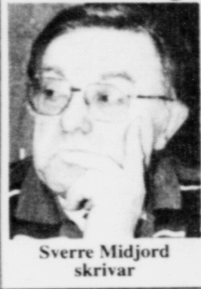
TAD var tí ein vælmhugað og skilagóð avgerð, sum landsstýrismaðurin tók, og hann eigur rós uppborið fyrri at hava havt skil og dirvi til at broyta stóðu. Nú hevur onkur funnist at, at hetta er hent undir trýsti, og at tað tí ikki er nakað gott úrslit. S kal rætt vera rætt, so eiga vit ikki at gloyma tað óbeinleiðis ella beinleiðis trýst, sum hevur verið fyrri tí øvuga sjónarmiðinum - eitt sjónarmið, sum meira ella minni varð trumfað iðgjøgnum í tí heldur ósakliga og mar ghattligu viðgerð at hetta mátt hevur fingið hjá politisku myndugleikunum frá byrjan. Her liggur ábyrgdin ikki hjá læknum men eina og aleina hjá politiska myndugleikunum sum frá byrjan hevur skúgváð málið frá sær heldur enn at víðgera tað út frá øllum sjónarvinklum.

VIT skilja væl misnøgðina hjá læknum, um so er, at teir kenna seg sum taparar í hesum máli. Vit vilja tó heldur vanda spurninginum og spyrja, um ikki hetta var einasta gongda leið fyrri at koma víðari. Lat okkum siga, at henda vend hevur lagt lunnar undir eina nýggja byrjan, har bæði lækna og sjúkrasystirar her eftir verða tvingað at samstarva í sátt og semju, so sjúkrahúsið fæst at virka. Vónandi eru orðini hjá formanninum í Læknaræðnum ikki at skilja sum, at lækna nír nú fara at seta fótur í spennu og „hevna“ seg. Tað verður ein vanlukka fyrri øll. Vit eiga avgjørt ikki at undirmeta tað, sum lækna nír vísa á, men hvussu ber tað til, at tað kann fungera við bæði læknastráðgjafa og sjúkrasystirastjóra á øðrum sjúkrahúsum men ikki her heima!

VIT eiga at hava stóra virðing fyrri arbeiðinum hjá øllum starvsfólki á einum sjúkrasystirahúsi. Henda virðing fevnir ikki minst um læknayrkið, tí tað er so týðningarmikið. Tá tað kemur har til, at kreppa tekur seg upp á einum sjúkrasystirahúsi orsakað av, at røktarparturin bráðliga verður niðurfriðgeraður, tá verður hetta eisini til ein spurning um at hava vald og útina vald. Og er tað nakra staðni í Norðurlondum, at læknayrkið hevur ella var um at fáa so stórt „vald“ sum júst her heima! Hevði landsstýrismaðurin ikki gjørt sum hann gjordi, so hevði vandi verið á ferð - fyrri sjúklingar, heilsuverk, ja fyrri okkum øll og tá sanniliga eisini fyrri lækna nír sjálvar. Lækna nír mugu ásanna at við hesi nýggju vend er møguleiki at byrja av nýggjum. Men fyrri at tað skal bera til, krever tað, at tey, ið skulu standa fyrri kenna sær hógva, hava skil og vísa vilja at samstarva.

Teir renna undan ábyrgd á øllum økjum

Viðmerking

Sverre Midjord
skrivar

TAD týskt ikki, sum verandi samgonga enn hevur funnið út av, at teir hava ábyrgd av øllum samfelagnum. Við tí orðalagnum, sum serliga fólkaflokkurin hevur um leiðaran, sjálfan lögmann, er ikki annað væntandi, at tað verður ikki at batna, tí teir hava nokk við at halda ósemjurnar innaborda, tó at tað er okkurt, sum lekur út: »Vit hava funnið út av, at lögmaður er heilt óbrúkligur, so sum aðrir hava gjørt vart við, hann er óbrúkligur«, sigur John Petersen í sjónvarpinum, og tí er skilið sum tað er, innanhýsis trupulleikarnir fremja einki. Tað, sum er komið fram viðvíkjandi sjúkrasystirunum, sigur okkum, sum fylgja við, at teir í veruleikanum verða hildnar fyrri tað turra spott, ikki bara av landsstýrismanninum, sum umsitur hetta málsøki, men meira av teimum, sum fyrri ein og hvønn prís vildu hava eina javnstøðulag framda. Og nú tann fyrsta veruliga avbjóðingin av hesi lóg kemur, nú ræður tógn frá teimum, sum í kraft av at teir er partar av samgonguni, kundu gjørt

sina ávirkan galdandi, tí teir kvinnurnar í samgonguni, teir sita við buktini og báðum endunum, men teir lata ikki við seg koma. Teir eru meira enn fríðarligar, fyrri teir er tað nokk, bert at hava eina lóg, at hon ikki verður vird, tað sakar ikki fram-søgukvinnurnar, sum framdu javnstøðulógina. Teir lata ta viðferð, sum sjúkrasystirnar hava fingið, tað víðkemur ikki kvinnunum í samgonguni, og hetta veit lögmaður, og tí ger hann sum honum lystir. Tað er harmuligt, at vit hava eina javnstøðulóg, og nú hon skuldi roynast í verki, verður hon tileinkisgjord, tí hetta sum sjúkrasystirnar biðja um, er ikki eitt lónarkrav, men at teirra arbeiði verður javnmet við tað, sum lækna nír gera inn-ann sjúkrahúsvirkið. Tað er eitt rimuligt krav, tí tað eru teir, sum gera eitt stórt arbeiði. Tað hjálpir lítið, at vit hava so góðar lækna, sum vit hava, um vit ikki hava sjúkrasystir, sum taka sær av sjúklingunum fyrst, tá hann ella hon kemur á sjúkrahúsið, síðani áðrenn viðgerð og ikki minni aftan-á. Hetta ábyrgdarfulla arbeiði teirra verður undir-mett av verandi samgongu. Tað er ikki ein spurningur um lön, men ein spurningur um og við røttum, at røktin, sum er avgerandi, verður vird, og tað er hon ikki, sum stóðan er blivin. Javnstøðulögin verður ikki vird, og tí má spurningurin vera, um ikki er best at hon verður avtíkn beinanvegin, tí tað er so galið, at hon verður ikki vird av teimum, sum finga hana framda á Føroya Løgtingi.

Henda samgonga, sum enn hevur valdið, hevur sett

heimsmet í undanstøkking, hon rennur undan ábyrgd, og tað er ikki bara í sjúkrasystirviðurskiftunum, men teir hava megnað at fingið split í útróðrarflotan, tí teir ikki tóra at gera skyldur sínar har, men hava kastað ábyrgdina aftur á útróðrarmenninar, og úrslitið er ósemja, sum kundi verið umgingin, tí málið er møguligt at loysa, um veruligur vilji var til tað, og ikki onnur áhugamál liggja frammarlagari enn at loysa útróðrarkreppuna.

Teir vilja ikki víðurkenna sáttmálabundnar avtalur, sum eru gjordar við tey í veruleikanum láglostu innan starvsflokka bólkinn, somuleiðis sum teir dag um dag seta tenastufólk í lónarbólki 37 til 40. Tá er ikki spurningur um lön.

Vit kenna søguna um mannin, sum á sinni segði: »Tað, sum eg havi skrivað, tað havi eg skrivað«. Tað vil siga hann stóð við orð sitt.

Lögmaður hevur ábyrgdina av arbeiðsgongdini í Tinganes og hevur tí ábyrgdin av at tað, sum verður avtalað, verður framd. Hann stendur ikki við givin lyfti, at geva út við hækka lønina hjá læknum við einum pennastroki, tað vóru eingir trupulleikar, men at fremja givin lyfti, tað verður runnið undan.

John Petersen segði fyrri Føroya fólk, hvussu hann metti um arbeiðsgongdina. Verandi samgonga brýtur ikki bara javnstøðulógina, men givin lyfti til Starvs-mannafelagið, og at teir ikki meta útróðrarmenninar meira enn tað, at teir í staðin fyrri at loysa málið, fremja eitt brot á tað samanhald, sum hevur verið, við at gera

misnøgðina størri, tí tað er eitt mál, sum útróðrarmenn við tilsøgn frá lögtingsformanninum og verandi landsstýrismanni fingið tilsøgn um, at teir vildu fremja tað soleiðis, at allir partar kundu hava livilig kor, men í staðin fyrri hava teir framd tað, sum veruliga var ætlan teirra. Teir hava oyðilagt tað samanhald, sum var, og gjørt tað ógjørligt hjá hesari vinnu at yvirleva.

Tað, sum henda samgonga hevur megnað eftir stutta tíð, er óhugnaligt, ósemja á sjúkrahúsoðinum, har sjúklingurin er tann, sum tað gongur út yvir; útróðrarfelagið er farið í fleiri partar av tí máta, sum landsstýrismaðurin hevur víðgjørt teirra áhugamál.

Og landsstýrismaðurin í figgjarmálum, sum lovaði skattaletta, avtøku av meirvirðisgjaldinum og meiri ágóða, hann spælir eisini bóltin yvir til fakrøsluna við tað at hann sigur, at tað verður eingin lónarbati til teir avtalur, sum eru gjordar.

John Petersen segði í sjónvarpinum, at nú hevði hann fndið út av, at lögmaður var óbrúkligur, men er hann einsamallur um at vera óbrúkligur, fyrri at brúka orðini hjá landsstýrismanninum, eg haldi ikki, tað er alt landsstýrið, sum ikki megna uppgávu sína, tað má vera fyrstu og einasta ferð, at eldur og vatn kunnu sameinast.

Veruleikin er tann, at øll hesi mál verða ikki loyst orsakað av innanhýsis ósemjum, og tey verða ikki loyst, so leingi teir renna undan ábyrgd. Og úrslitið verður har eftir.

Sverre Midjord

Lesarabrøv

10. flokkaflytingin ikki endalig

Eg taki í høvuðsheitum undir við Jóhan Samuelsen, skúlaráðslími, í harmi hansara í Sosialinum í gjár um ætlaðu tvingisflytingina av 10. flokkunum í Tórshavn kommunu.

Tað var eisini - skal eg víðganga - við blandadum kenslum, at eg - eftir at hava brúkt nøkulunda sonu sjónarmið sum Jóhan undir víðgerðini av málinum -

kortini avgjórði at taka undir við uppskotinum á býráðsfundinum í seinastu viku.

Orsøkin til tað var í fyrsta lagi, at semja fekst í mentanarnevndini fyrri at broyta víðgongda uppskotið hjá arbeiðsbólkinum, soleiðis at allir 10. flokkarnir ikki verða savnaðir á einum, men á tveimum skólum (Eysturskúlanum og Venj-

ingarskúlanum), at talan ikki er um eina endaliga loysn, men um eitt royndarár, og - sum tað týðningarmesta - at royndartiltakið verður fyrirreikað saman við skúlaeidslunum, lærarunum - og skúlaráðnum!

Her er also talan um eina heilt aðra samtykt enn hana, ið arbeiðsbólkin legði upp til, men sum undirtekið hvørki var fyrri í mentamála-

nevndini ella í býráðnum.

Vónandi geva hesar reglur eina greiðari mynd av, hvat býráðið í grundini samtykti, soleiðis at møguligar misskiljingar hervið kunnu verða beindar av vegnum.

Vinarliga,

Leivur Hansen,
býráðslímur